

אֵי הַנֶּעַר הַזֶּה
הֵתִּפְּלָתִי - חֵלֶק ב'
חֲנָה, שְׂמוּאֵל וְשִׁירָת הַקּוֹדֶשׁ

כַּרְטִיס זֶהוּ לַתְּלִמִיד (תְּזַכֵּר מַחְלָק א')

דֹּר/תְּקוּפָה: סוֹף תְּקוּפַת שׁוּפְטֵי יִשְׂרָאֵל.

שָׁנִים בְּעֶרְךָ: לִפְנֵי כ־3,100 שָׁנָה.

מִי הָיוּ מְנַהֲיְגֵי הַדֹּר: עָלִי הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְשִׁמְוֵאל הַנָּבִיא בְּנֵעוּרָיו.

מִשְׁפָּט חֲבוּר לַתְּלִמִיד:

כֹּאשֶׁר אָנוּ מוֹדִים לַה' מְכַל הַלֵּב וְשָׂרִים לוֹ שִׁירַת תּוֹדָה
קְדוּשָׁה, הַקְדוּשׁ בָּרוּךְ הוּא שִׂמַּח בָּנוּ, מְבַטֵּל אֶת כָּל
הַצָּרוֹת וּמִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ אֹר וּבִרְכָּה!

הַהִבְטָחָה לַמִּשְׁכָּן

חַנָּה הַקְדוּשָׁה הִחְזִיקָה בְּבִנָּה שְׁמוּאֵל הַקָּטָן בְּאַהֲבָה עֲנִיקִית.
רְצוּנָה הָיָה לָקִיִּים אֶת נִדְרָהּ, וּלְהָבִיא אֶת בִּנָּה הַיָּקָר לְגִדּוֹל וְלִלְמַד תּוֹרָה בַּמִּשְׁכָּן בְּשִׁילָה לְפָנֶי ה'.

הסלע הקשה וההלכה (המכשול)

אך כאשר הגיעו אל המשכן,
התעורר מכשול כואב ומפחיד!
שמואל הנער הצעיר התברר כחכם
עצום והורה הלכה לפני רבו עלי
(ששחיטת קרבן כשרה גם על ידי זר).
עלי הכהן כעס מאד ואמר ששמואל
חייב ענש מן השמים מפני כך!

הַצֵּעַר וְדַמְעוֹת הָאֵם

עָלִי פָנָה אֶל חַנָּה וְהִצִּיעַ:
"אֲנִי אֶתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ שְׂיִנָּתֶן לְךָ
בֶּן אַחֵר, גָּדוֹל וְטוֹב מִמֶּנּוּ!"

חַנָּה נִבְהָלָה וְדַמְעוֹת חֲמוֹת
נָזְלוּ מֵעֵינֶיהָ, כִּי הִיא סָרְבָה
לְוַתֵּר עַל בְּנָה הָאֲהוּב.

הַשְׂאֵלָה הַדִּרְמָטִית

עֵכָּשׁ?

הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְתוֹתָר
עַל שְׂמוֹאֵל הַקָּטָן?

וְגִבּוֹרֹת הָאֵם הַכֹּל?

מָה תַעֲשֶׂה חַנָּה

הָאֵם תִּשְׁלִים עִם
הַגִּזְרָה הַקָּשָׁה שֶׁל

אוֹ שָׂמָא הָאֲמוֹנָה
שָׁלָה יַעֲצֵרוּ אֶת הַכֹּל?

הַזַּעֲקָה הַנוֹעֶזֶת (הַנִּסְיוֹן)

חֲנָה לֹא וַתָּרֶה!

הִיא חֲבָקָה אֶת שְׁמוּאֵל בְּעֵז,
נֶעֱמָדָה מוֹל עָלַי וְזַעֲקָה בְּבָכִי
בְּבָכִי סוֹעֵר:

אֶל הַנַּעַר הַזֶּה הִתְפַּלֵּלְתִּי!
זֶהוּ הַיֶּלֶד שֶׁבּוֹרָא עוֹלָם נָתַן
לִי כּוֹךְ דְּמַעוֹתַי, וְאֵינִי מוֹכֶנָה
לְהַחֲלִיפוֹ בְּשׁוּם אֲחֵר!

אַבֵּל - רַחֲמֵי הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל

אַבֵּל עָלִי הַכֹּהֵן רְאֵה אֶת
מַסִּירוֹת נַפְשָׁה הָעֲנָקִית, וְלִבּוֹ
הַקָּדוֹשׁ הַתְּמִילָא בְּרַחֲמִים חֲמִים.

הוא סֵלַח לְשִׁמוּאֵל הַצָּעִיר, בָּטַל
אֶת הָעֲנָשׁ וּבִירַךְ אוֹתוֹ שֶׁיִּגְדֹּל
וְיִהְיֶה מִנְּהִיג אֶמֶת לְכָל יִשְׂרָאֵל.

לָכֵן - שִׁירַת הַתּוֹדָה הַקְדוּשָׁה

לָכֵן, פָּתַחְהָ חֲנָה אֶת פִּיהָ בְּקוֹל
שִׁירָה נִפְלְאָ וְקְדוֹשׁ - שִׁירַת חֲנָה!
הִיא הוֹדִתָּהּ לַה' מִתּוֹךְ שִׁמְחָה עֲנֻקִית:

"עָלֵץ לִבִּי בַּה', רָמָה קִרְנִי בַּה'...
אֵין קְדוֹשׁ כַּה' כִּי אֵין בְּלִתְּהָ!"

השיא - ארון הקודש של הדור

שְׁמוּאֵל גָּדַל בַּמִּשְׁכָּן וְהִפָּךְ לְגִדּוֹל הַנְּבִיאִים, שֶׁהָיָה שָׂקוּל כְּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן יַחַד!
הָעָם כָּלוּ רָאָה כִּי הִתְפַּלָּה וְהִשְׁיָרָה שֶׁל אִמּוֹ הַצַּדִּיקָת הֵן שֶׁקִּבְעוּ אֶת קִדְשֵׁי הַדּוֹר.

הַפְתָּרוֹן - שִׁירַת חֲנָה כְּסָמֶל

שִׁירַת חֲנָה נְחֻקָּה בַּסְּפָרִים כְּאַחַת מֵעֲשֹׂר הַשִּׁירֹת הַגְּדוֹלוֹת
בַּהִיסְטוֹרִיָּה שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל.
הִיא מְלַמֶּדֶת אוֹתָנוּ אֵת כֹּחַ הַהוֹדָיָה וְהַשְׂמִיחָה בַּה' יִתְבָּרֵךְ.

מָה אֲנִי לומֵד מִחֲנָה? (ME)

חֲנָה לְמַדָּה אוֹתָנוּ לַעֲמֹד בְּגִבוּרָה עֲבוֹר מִתְּנוֹת הַקֶּדֶשׁ שֶׁקִּבַּלְנוּ.
הִיא מְלַמֶּדֶת אוֹתָנוּ לְשׁוֹרֵר שִׁירַת תּוֹדָה לַה' עַל כָּל חֲחֻסָּד
וַיִּשְׁוּעָה שֶׁאָנוּ זֹכִים לְקַבֵּל.

הָאָם אֲנַחְנוּ שׁוֹכְחִים לֵאמֹר תּוֹדָה? (WE)

לְפַעֲמִים אֲנַחְנוּ מְקַבְּלִים דְּבָרִים טוֹבִים וּבִרְכָּה בַּבַּיִת וּבַבַּיִת הַסֵּפֶר...
אָךְ אֲנַחְנוּ שׁוֹכְחִים לַעֲצֹר וְלֵאמֹר "תּוֹדָה" לַה' וְלַהּוֹרִים שְׁלָנוּ,
וּמְקַבְּלִים הַכֹּל כְּמוֹבֵן מֵאֱלֹיוּ.

הַמְשִׁימָה שְׁלָךְ! (YOU)

מָחָר בַּבֹּקֶר, כַּאֲשֶׁר תִּפְקַח אֶת עֵינֶיךָ,
אָמַר בְּשִׂמְחָה וּבִכְוֹנָה עֲנִקִית:
"מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם..."

שִׁיר קָטָן שֶׁל תּוֹדָה

מוֹדָה אֲנִי

הַ"מוֹדָה אֲנִי" שֶׁלָּךְ הוּא שִׁיר קָטָן שֶׁל תּוֹדָה לַה'
עַל נִשְׁמָתְךָ הַמְּתוּקָה שֶׁחֲזָרָה אֵלַיךְ!
תְּמִיד נִזְכֹּר לְהוֹדוֹת מִכָּל הַלֵּב, מִמָּשׁ כְּמוֹ חֲנָה.